

[Asger Jensen.]

vor opfattelse, at arbejdskraften må være så bevægelig, at den søger hen, hvor arbejdet er at finde. Jeg synes dog, at det måske kan være betænkeligt i loven at indføje en bestemmelse om, at der betales de faktiske eller dokumenterede udgifter efter regning; det er måske en lidt flot måde at gøre det på; under den nuværende ordning betaler arbejdsløshedskasserne efter en bestemt sats, og jeg synes nok, der er grund til at overveje, om den foreslåede ændring er rigtig. Men at folk ikke skal møde med arbejdsbevis for at få flyttehjælp, kan nok være rimeligt, da der sikkert altid, i hvert fald under de nuværende forhold, vil kunne findes beskæftigelse et eller andet sted her i landet, når man vil opsege det.

Der stilles her forslag om, at arbejdsanvisningskontorerne skal påtage sig en betydelig administration af sociale opgaver. Jeg må principielt sige, at efter min opfattelse er det en betænkelig udvikling, at der oprettes det ene administrationsområde efter det andet ved løsningen af sociale opgaver. Efter socialreformen var det jo således, at alle sociale opgaver skulle løses af socialudvalgene i kommunerne. Nu går udviklingen i den stik modsatte retning; regeringen søger åbenbart målbevidst at decentralisere det sociale arbejde, så at så mange kontorer som muligt bliver i stand til at uddele milde gaver til befolkningen.

Jeg kan ikke gå ind for, at der oprettes en sådan ny social administration; men jeg synes også, barnepigesystemet går for vidt, når man pålægger amtsarbejdsanvisningskontorerne at stille en tjenestemand til rådighed til at skaffe folk en lejlighed. Her synes jeg man er nået til grænsen af, hvad der med rimelighed kan ansættes personale til; at besørge folks private ærinder kan ikke være rimeligt. Det foreslås også, at kontoret skal kunne yde støtte til betaling af boligandel eller boligindskud eller forudbetaling af husleje. En sådan administration har kommunerne jo i forvejen, og det må være naturligt, at man bevarer administrationen på ét sted, så man bliver i stand til at yde støtten efter ensartede retningslinjer.

Ud over flyttehjælpen, som vi må anse for et fremskridt, kan jeg nævne et par andre mindre ting i lovforslaget, som efter min

mening betyder en fordel. Arbejdsløshedskasserne får således pligt til at give det offentlige arbejdsanvisningskontor besked, dersom de har forespørgsel efter arbejdskraft, som de ikke er i stand til at honorere. Det forundrer mig dog, at en sådan paragraf er nødvendig; det burde efter min mening hele tiden have været en selvfølge.

Det er også en rimelig ting, at personer, der har været arbejdsløse ud over en vis tid, får deres problemer taget op til undersøgelse med henblik på en omskoling eller revalidering, for at de atter kan blive arbejdskraft.

Det konservative folkeparti kan altså ikke erklære sig enig i de hovedændringer, lovforslaget tilsigter, og vi kan derfor ikke stille i udsigt, at vi vil medvirke til dets gennemførelse; men vi vil naturligvis være villige til at tage problemerne op til drøftelse i et udvalg.

Lovforslaget om ændring i loven om kommunale beskæftigelsesudvalg kan vi tiltræde.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til kommunisternes lovforslag.

Aage Fogh: Det lovforslag, der er fremsat fra kommunistisk side, kan jeg ikke anbefale.

Lovforslaget om ændring i loven om kommunale beskæftigelsesudvalg kan jeg anbefale. Der sker, hvis lovforslaget gennemføres, kun det, at § 6 udgår. Jeg tror, det er rimeligt, og jeg anbefaler forslaget, som det er fremsat.

Med hensyn til lovforslaget om ændringer i arbejdsløshedsloven bemærkede jeg, at det ærede medlem hr. Lorentzen til indledning sagde, at der var næppe nogen, der for to år siden havde ventet, at vi nu i 1960 skulle til at arbejde med arbejdsløshedslovgivningen igen. Det kan jeg i og for sig ikke forstå, for da vi arbejdede med arbejdsløshedskasserne dengang, blev der gjort opmærksom på, at understøttelsessatserne ikke var steget i samme forhold som arbejdslønningerne, og jeg gav i hvert fald tilsagn ved den lejlighed på mit partis vegne om, at vi ville være villige til at undersøge spørgsmålet, og hvis denne undersøgelse viste, at arbejdslønnen var steget betydelig stærkere end understøttelserne, ville vi også med velvilje se på et forslag om en forhøjelse